

עירובין קד. (המשנה) עד קה. (סוף המסכת)

ביאורי מושגים
כלי חרס - שונים משאר הכלים בשני מאפיינים מרכזיים (שמהם נובעים הבדלים נוספים כמו איסור הכנסה למקדש):
 א. תהליך ההיטמאות - מקבלים טומאה לא במגע אלא רק כשהטומאה נמצאת בתוכם (או אם זב הסיט את הכלי).
 ב. תהליך ההיטהרות - אין להם טהרה במקוה - שבירתן זו היא טהרתן!!!

משנה	ביאורי מושגים
1. מותר לבזוק מלח בשבת על גבי הכבש של המזבח.	כיוון שאיננו מבטלים את המלח לכבש (כדי שלא יהיה תוספת לבניין) מותר לבזוק מלח רק לפני עליה שאינה עבודה (העלאת עצים) בעבודה שהיא מלאכה אסור שתהיה חציצה בין הרגליים לכבש.
2. מותר למלא בשבת מים בעזרת הגלגל מהבורות שבעזרה.	מותר לפזר תבן בחצר (כיוון שאינו מבטל את התבן לא נחשב כבונה) ובתנאי שיעשה זאת בשינוי.
3. מותר למלא ביר"ט מים מבאר הקיר (שהיתה מחוץ לבית המקדש).	מחוץ למקדש אסור למלא מים מבאר, מחשש שישתמש במים לפעולות אסורות (השקאת שדהו, שריית כותנה וכ"ב).
	ישנה באר מסויימת שעליה היתה מסורת מימים עברו, ורק היא היתה מותרת.

קושיה:
 הרי מצאנו מקומות שבהם חז"ל אסרו להשמיע קול?
תשובה:
 במקומות אלו או שהקול הוא קול נגינה או שהאיסור הוא מדין צדדי ולא בגלל השמעת הקול (למשל אסור לשחק עם אגוזים מחשש שישווה גומות ואסור למלא מים מבור מחשש שישתמש במים לשימוש אסור)

מותר להשמיע קול סתמי בשבת, אסור להשמיע קול נגינה בשבת (מחשש שיתקן כלי שיר)

משנה	ביאורי מושגים
כיצד להוציא שרץ שנמצא בבית המקדש: ריב"ב: ללא שום עיכוב אפילו אם יטמא את אבנטו. ר' יהודה: בכלי שאינו מקבל טומאה אפילו אם יתעכב.	טעם המח': האם יותר חמור להשהות טומאה (ויש להוציאה בהקדם האפשרי) או שיותר חמור להרבות טומאה (ואין לגרום טומאה נוספת).
מהיכן מותר להוציא שרץ בשבת	רשב"נ: עד למזבח - איסור טומאה חמור - לכן הכהנים נטמאו בשבילו. בשאר העזרה - איסור טומאה קל - ולכן הכהנים לא נטמאו שם.
ר' עקיבא: מכל העזרה.	ר' עקיבא: עד המזבח - לויים לא יכולים להכנס - ולכן הכהנים חייבים להיטמא. בשאר העזרה - לויים יכולים להיכנס - ולכן עדיף שהלויים ייטמאו.

ר' יוסי: כלי חרס טמא - לא יכול להיות אב הטומאה - ולכן המכניסו למקדש - פטור. **ר' יוסי:** כלי חרס טמא - לא יכול להיות אב הטומאה - ולכן המכניסו למקדש - פטור.
שמואל: שרץ - אין לו טהרה במקוה - ולכן המכניסו למקדש - פטור. **שמואל:** שרץ - אין לו טהרה במקוה - ולכן המכניסו למקדש - פטור.

בהתחלה: הגמרא תלתה את מח' התנאים במשנתנו בשיטת שמואל. **למסקנה:** כל התנאים חולקים על שמואל!!!

הערות:

1. כשכולם באותה דרגת טהרה כולם מודים שכהן קודם ללוי ולוי קודם לישראל.

2. כהן בעל מום וכהן טמא:

רב: עדיף טמא (שהרי טומאה הותרה בציבור).
ר' אלעזר: עדיף בעל מום (שהותר באכילת קדשים).

לכולם מותר להיכנס להיכל כדי לבנות, לתקן או להוציא את הטומאה.

מהם סדרי העדיפויות:

ברייתא א': עדיף ישראל טהור על פני כהן טמא.

ברייתא ב': עדיף כהן טמא על פני ישראל טהור.

ציטוט מהמשנה

ר"ש:

1. כשהתירו חכמים התירו לך משלך.

2. מה שהתירו במקש התירו משום שבות.

מה ר"ש מחדש

1. לאדם שיצא מהתחום עד 15 אמה מותר לחזור - כיוון שכשמודדים את התחום מורידים 15 אמה טווח ביטחון.

2. התירו במקדש לענוב מיתר של כינור שפקע ולא לקשור אותו - כיוון שמתירים במקדש רק איסורי דרבנן (עניבה) ולא איסורי תורה (קשר רגל).